

Богданкаво штресе

БЕОГРАД, СУБОТА, 3 ОКТОБРА 1942

БРОЈ 45 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредиштво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

ИНФЛАЦИЈА АМЕРИЧКИХ КОМБИНАЦИЈА

Вашингтон, октобра. — Уто-
пљеник се и за сламку хвата, па
тако и САД. Рузвелт окупља сад
око себе мале америчке држа-
вице, Гватемалу, Костарику, Хон-
дурас и друге за своје ратне пла-
нове.

Американци ово раде зато што
сматрају да Енглеска не би из-
губила рат у Европи да је имала
за савезнике кнежевине Монако
и Индолу.

КО ИМА ПРАВО

Вашингтон, октобра. — Шеф
дирекције за ратну пропаганду
С. А. Д. Доналд Нелсон сматра
да је Америка достигла макси-
мум своје продукције.

Президент Франклин Рузвелт
признаје да су С. А. Д. произве-
ле само 50% од оног предвиђе-
ног...

КАД ЈЕ ВЕЋ СВЕ ЦРНО

Вашингтон, октобра. — Јављају
из Вашингтона да је Управа бро-
доградилшта поверила црнци,
капетану Мулзаку команду над
једним теретним бродом, од
10.000 тона, који ће скоро бити
пуштен у море...

«Кад је већ све црно — рекао
је један претставник бродоградил-
штва — нека и командант буде
црнац...

НОВЕ МЕРЕ

Лондон, октобра. — У Ен-
глеској влада озбиљна забрину-
тост због несташице гуме. Сада
се кажњава врло строго свако
бацање гумених отпадака.

Уз све ово јављају се велике
потребе за гуменим производима
код војске. Тако се показало да
енглески војници приликом опе-
рација морају носити гумене га-
ћице, да не би проквасили пан-
талоне.

ТЕШЕ СЕ

Вашингтон, октобра. — Овде
се са сузама у очима прима вест
да сада и Јапанске подморнице
врше операције у Атлантику.

Адмиралитет англосаксонске а-
тлантске флоте нашао је за сход-
но да поводом овога изда један
умирујући билтен:

«Наше становништво, бродови
и морнари не треба да се узне-
миравају због појаве Јапанских
подморница у Атлантику. Са си-
гурношћу се може рачунати да
ће оне ускоро напустити ове во-
де, јер су изгледа дошле ова-
мо само на прославу двогодиш-
њице Тројнога пакта пошто не-
мају шта да потапају.

ВЕЛИКИ ЗАШТИТНИК

— Шта се ви, Индуси, буните, када видите да вам желимо добро.

ЕПИГРАМИ

Депо соли много већи
Ускоро ће Лондон стећи
Да осоли све Енглезе
То ће за све боље бити
Радио ће посолити
Па ће сви све да везе.

Сад пророци лице криве
И у себи сви се диве
Офанзива траје још
Пропале су многе наде
И Стаљинград ето паде
За «пророка» три за грош.

По прошлости возе
Лаже и прогнозе
Многи у заборав већ оде датум
Узалуд су наде
Кад трка пропаде
Фаворит је био сакат и арум.

МАСНА ПАТКА

Лондон, октобра. — Ових да-
на излетела је из лондонског ка-
веза једна масна патка, која је
гакала о сепаратном миру изме-
ђу Финске и Совјетске Уније.
Облетевши многе земље стигла
је и у Хелсинки, где је одмах у-
бијена и од њеног меса направ-
љен добар паприкаш, а перје је
продано у корист фонда за по-
дизање пачијег дома у Лондону.

УГЛЕДАЛИ СЕ

Њујорк, октобра. — После из-
јаве кентербериског надбискупа,
да су бољшевици најбољи хриш-
ћани, удружење америчких ганг-
стера из Синг-Синга послало је
Рузвелту петицију ове садржине:

Пошто су бољшевици прогла-
шени за најбоље хришћане, тра-
жимо енергично да и ви нас
прогласите за америчке добро-
творе.

РАЈСКО ВЕСЕЉЕ

Вашингтон, октобра. — Изјава
Вилкија о тешком стању у Сов-
јетској Унији примљена је у Вол-
Стриту са неразумевашем. Један
претставник тешке ратне индус-
трије изненађено је викао:

— Ништа не разумем. Ја сам
мислио да они у «Црвеном ра-
ју» ништа и не једу, јер колико
се сећам у рају се ништа не једе.
А сад опет овај Вилки прича ка-
ко немају довољно намирница.
Ми смо се погодили да им ша-
љемо топове, а они сад траже
и хлеба. Највише што можемо да
им учинимо, то је да им поша-
љемо гуме за жвакање, па нека
се занимају.

ТЕРА СТАРИ ПОСАО

Лондон, октобра. — При-
ликом отварања «Југосло-
венског дома» у Лондону, а
за време «дирљивог» гово-
ра Идна, један чанкелизац,
којем се преврнуо чанак,
нервозно је угао у реч:

— Море, немој да се а-
чимо и лажемо, него кажи-
те ви мени дали ћете ми
потписати ову признаницу
или не, и при томе је изву-
као из џепа једну призна-
ницу на фунте.

— Мени се жури, јер ме
чека партија покера.

Сви су гракнули:

— Море какав покер те
спопао сада у ово време?

— А што? Ја сам и ше-
стог априла, када сам во-
дио једну земљу играо у
ауту покера, а што не бик
сада, када сам је удесио за
врбицу!

СПОЉНИ...

Крај је већ последњеј зина

Атлантском магла, већ промиче киша,
Због другог фронта већ се парма стиша,
Дијел није прије англосакској кожи,
Зато мора да се «други» фронт одложи
И са Темзе, тужно, кукурекно пето
«Други фронт» ће бити на кукаво лето!
И јесен је стигла, почетак октобра
А енглеска војска, свуда бостан обра
А ортаци опет, с' оне стране баре
На вицове хоће, бајате и старе
Да доведу друге баш мечки на рупу
А они се бију — код Гиге у шупу.
Лете крупне цифре, планови се кују
Ал, годину целу само кибицују
Цео ратни терет и велику беду
Стварише они на црвеног меду
Па иако беше гломазан и жилав
Уредише њега — кунуше му пилав
И слаше му помоћ само њојзи хвала
Па Стаљин догура «срећно» до Урала.

Код ортака нова забуна и вика
И Јапанци стигли већ до Атлантика
Ортацима море на главу се попе
Подморнице, паће свуд им редом топе
У исхрани криза, сировина нема
Па је и Рузвелта ухватила трема

Узајамно подупирање

ВИНСТОН: — Код нас је постигнута потпуна сарадња и узајамно подупирање између на рода!

... ПРЕГЛЕД

— свуда јага осовина

На флоту је силно утрошио суме
Ал већ му доста понестало гуме
И потреба других за вођење рата.
Па уочи зиме грдан страх га хвата
Изддржати треба борбе и напора
А стање му тешко и иде на горе
Сваки конвој мора невоља да такне
А без флоте не сме нигде ни да макне
Код Черчила брига још већа и гора
Три фртаља флоте лежи на дну мора
Један другог лажу, да бригу ублаже
Ал где треба срце, ту лаж не помаже.

На источном фронту ништа ново нема
За Азију Стаљин баш се брзо спрема
А на Волги гулва, кркљанац и цева
Најбољи војници гину као плева
Большевици децу на оружје дигли
Па опет су Немци чак до Волге стигли
И иду дубље у Кавкаска брда
За «црвене» свуда сада посла тврда
Узалуд бункере и заседе праве
Бујицу Европе бар да зауставе
Ал Европа гура напред ко мећава
И сав трулеж чисти као метла права
Неће трајат дуго и свему крај биће
Напаћеном свету нова зора свиће.

Метереолошки извештај

У Европи, на копну, време је све лепше. Небо ведро, без ветра и мразева. Разни покушаји да се у граничним крајевима време поквари, потпуно су пропали. На источној граници Европе непогоде ће се повећати али

Јеврејска помоћ

Лондон, октобра. — У вези са молбом совјетског амбасадора у Лондону Мајског «да се ве антинемачке коалиције», лондонски јевреји — пошто су претходно изразили солидарност са Јеврејима Совјетског савеза — обећали су да ће од себе дати сву моралну и материјалну потпору.

Што се тиче какве офанзиве [у вези са отварањем другог фронта] о томе не може да буде ни говора, пошто су Јевреји изазвали овај рат да други ратују а они секу купоне. Њима је највише жао што се тај план покварио.

оне одлазе у правцу Југоистока, све даље у Азију.

На Кавказу повремено пљускови и олује, правац север—југ.

На доњој Волги ужасна непогода и провала облака из којих пада град у облику бомби и граната. Сви су изгледи да ће се непогоде у овом крају појачати. Азија: Време променљиво па се у идућој недељи не очекују веће промене. Ситна киша над централном Кином, облачно и магловито у Индији.

Африка: Локални пљускови у делти Нила, буре у јужном Медитерану.

Америка: Непогоде на океанима утицале су на време на целом континенту. Нарочито је погоршање у Карипском мору и на северном Атлантику, око Исланда.

Аустралија: Барометар пада, време све горе. Особито у северисточној Аустралији и на Новој Гвинеји време рђаво, са ноћним мразевима и честом провалом облака.

Зајонетина

Састале се старе баке
Има их од руке сваке
Скупно се бакски збор
Да Гордијев реши чвор
Отворише тад дебату
Да л' је Енглеска у рату?
Једна: «Јесте», друга, «није»
Трећа: «Зашто се не бије».
Направи се прави трач.

И бабе се, најзад сложе
Енглеска је, помоз' боже
Зараћени посматрач
Ил' оружан навијач!...

Као и сви ранији

Негде...
Као и сви мисионари англосаксонско-америчке машине, Вилки је полазећи на свој пут, био пун нада...

Међутим, сада је и сам, разочаран, изјавио:

«Не може ми се пребацивати... Шта сам могао да учиним! Изгледа да на нама лежи урок.

Енциклопедија Британика

Уједињене нације. — Иако се у први мах помисли да ту има више нација, јер једино се њих више могу ујединити, ипак је ту уствари само једна нација: јевреји. Они су срж овога савеза, а остали припадници су само отпадници појединих нација и поклоници јеврејског златног теле-та.

Слобода доминиона. — Израз који Енглези често употребљавају да би заинтересованима замалили очи. Али ономе који извесно време окуша на својим леђима ту «слободу доминиона» отворе се коначно очи, стегну пенице и он се понаша као сада Индуси и Арабљани.

Успешне операције. — Врло омиљени израз енглеских ратних извештаја. Када њега прочитамо, можемо одмах знати да су Енглези успели да побегну, њихове трупе састављене од колонијалаца успеле да се ослободе британског јарма и успеле да се докопају жељеног заробљеништва а енглеско ратно вођство успело да увуче непријатеља што више у своју територију.

Раф. — Енглеска краљевска ваздушна снага која се истиче у убијању жена и деце у Француској али се у последње време радије бави у Индији, пошто то

није скопчано са опасностима од непријатељских ловаца и противавионске артиљерије.

Англосаксонска морнарица. — Почетак краја уједињених нација. Бродови припадници ова храбре морнарице имају то преимућство што роне у море иако нису подморнице и лете у ваздух иако нису авиони. Иначе њихове подморнице бирају само одређене циљеве: Француске и шведске бродове.

Други фронт. — Воља за узакривање помоћи савезницима и невоља од немачке одбране.

Горњи и Доњи дом. — Места где се лордови и народни посланици свађају кад не играју карте.

Пендреци — симбол демонратије

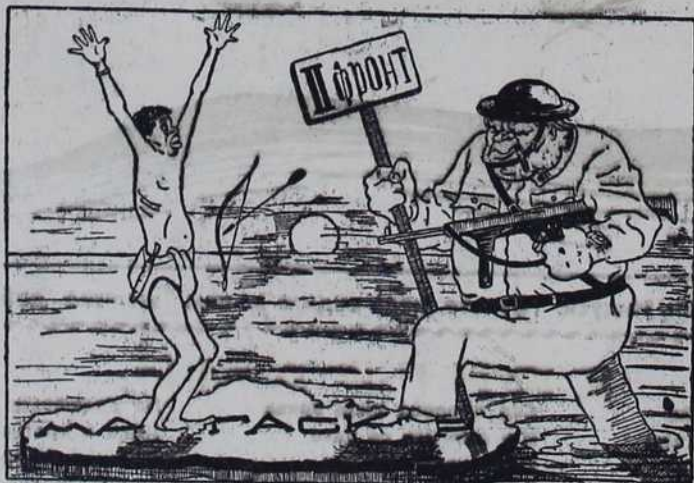
Банконг, октобра. — Како се сазнаје из добро обавештених кругова, приликом последњих инцидената у Индији дошли су до потпуног изражаја симболи британске демократије: пендречи и ватрено оружје.

Енглеска напредовања

— Шта вам јел
— Имам тропску болест и то нам је све, што нам је остало од нашег поседа на Пацифику.

„Други фронт“ на Мадагаскару

ЧЕРЧИЛ: — Ваљда ће сада друг Стаљин да буда задовољан.

Нашли се једнаки

— Шта! И ти си овде, шта радиш!
— Ја пратим наш конвој, а ти!
— И ја исто!

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 27 СЕПТЕМБРА

Жали ми се један рођак на сина:

— Знаш, ја сам оснивач једног великог клуба и пре 25 година био сам познат фудбалер, и од сина направил спортисту и, наравно, уписао га у мој клуб. Убрзо се истакао као играч и тамај се ја спремио да се похвалим како је мој син наставао спортску традицију моје куће, када се исписа из нашег клуба и оде у противнички.

Хтео сам да побесним од гњева, па га призовем и строго му наредим да пређе у мој клуб, а он ми мирно одговори: — Никад, брате. Нисам ја луд да играм цабе. Овде имам увек цепаца а тамо код вас сами су „лихтери“...

ПОНЕДЕЉАК, 28 СЕПТЕМБРА

Сви планови су добри — на папиру, па тако и план Београда. Али једно је план, а друго је пракса.

Тражио сам улицу поп Ташка и по плану сам пописао улице кроз које треба проћи. Пошао сам са женом и сишао са трамваја. Прошли смо неколико улица, све по плану, па онда су нас упутили пролазници неком стазом кроз кукуруз. То је било ван плана, јер на њему улица иде без кукуруза и пољана. Пошто смо скоро један сат ишли још неким сеоским путевима, кроз неке пољане, засађене цвећем и купусом, па преко неког потока, стигли смо до поп Ташкове улице.

— Е, мој поп Ташко, ти ћеш бити крив, ако будући план Београда носи назив: план града и села Београда.

УТОРАК, 29 СЕПТЕМБРА

Данас је већ обична појава да нас и у Београду буде певци. Живина се шепури по београдским становима и улицама и немојте се зачудити, ако једног дана видите како гуске пасу траву на Теразијама. Наједном су Београђани постали пасионирани

одгајивачи живине. Променили људи нарав, па то ти је.

Али данас сам доживео сензацију. Недалеко од Теразија посетио сам пријатеља и чим сам дошао он ме ухвати за руке, и рече сав уплахирен:

— Ајде, да видиш нешто!

Спустих се с њим у приземље па одосмо у башту и пријатељ ми указа прстом:

— Пази, јеси ли видео ово?

Била је крмача са 5 малих прасади.

СРЕДА, 30 СЕПТЕМБРА

Јутрос сам освануо код једног пријатеља, доброг домаћина, у селу крај Београда. Нисам дуго био код њега, а како сам касно стигао, нисам ни загледао ништа, него се одмах стрпао у кревет. Јутрос ме пробудио лавез пса. Тргао сам се и спазих мог домаћина Милана са једном правом правцатом догом. Махнално се обазрех по соби и видех да сам спавао у дивној спаваој соби од лимуновог дрвета. На први мах све ово ме збуни, а онда се прибрах и запитих:

— А, јели бре, Милане, шта ће теби сељаку ова дога?

Он као да је очекивао овакво питање шеретски добао:

— А шта ће вама, господи, јагањци, гуске и живине по Београду?

— Ама то је друго, одговорих, али од кога си купио ову догу?

— Трампио се у Београду са једним господином. Он мени догу, а ја њему јагње.

Даље нисам хтео да се распитујем. Устадох и нагазих на један леп жанилски тепих.

ЧЕТВРТАК, 1 ОКТОБРА

Срео сам данас једног пријатеља. Живи на селу, има десетак хектара земље и сам је обрађује. У разговору поче да се јада:

— Ето, засејао сам доста кромпира и лука, али ме покрадоше комшије.

— Па, шта ћеш сад? Запитах га.

Лука ми нису оставили ни главице, па сам морао купити.

— А од кога си купио? запитих га.

— Па од комшија, опет, мој лук платио сам на селу по четрдесет динара килограм. Поштен неки комшилук.

ПЕТАК, 2 ОКТОБРА

Од како је Управа монопола одредила да жене могу стајати у реду за цигарете тек од четири сага, јест, да није толика гурњава, али није ни толико интересантно, по мишљењу неких.

Данас један младић у реду добао:

— Е, лепше оно беше када сам могао са девојком да чекам цигарете, бар је време брже прошло у причању.

То је по оној пословици: не ваља са женама, а без жена још мање.

СУБОТА, 3 ОКТОБРА

Срео ме данас мој добар познаник, звани „шустер Аца“. Добар мајстор у свом послу, али много воли као и многи од нас, уосталом, да се „бави политиком“.

Почео он одмах да брка географију и да се саплиће, али говори као да ми даје лекције из географије.

Прекинуо сам га и наметнуо му тему о ципелама и почео да га учим, како се пенетирају ципеле. Он се нервирао, али се, лоло, пристојио одмах и престао да прича о географији.

Зубни лекар: — Напред!

— Знате ово је моје најновије дело, невидљив човек.

— Ако будеш добар цео дан добићеш јабуку.
— Мислиш ли да је једна јабука довољна за цео дан.

БОДЉЕ

КАД СЕ МОРА, СВИ ХОЋЕ...

Пошто је издата наредба да сви клубови морају учествовати на утакмицама за првенство, напрасно су се слегле све зајевнице и неспоразуми око подела прихода и места пређашње ларме настао је шапат... Вероватно од радости...

ПОВУКАО НОГУ

Од како је Глишовић, у своје време, ударио ситан камен једном члану управе, прави спортисти су дигли главу и не трпе ђем. Сада су атлетичари иступили из Б. С. К. Песма вели: «А за грехом, грех се ваља...»

КОНКУРС

Управни одбор масонско-бољшевичке Олимпијаде расписао је конкурс за једног тркача екстра класе, пошто су Мак-Артур, Вавел, Тимошенко и други недовољно брзи (а и ван форме). Одзив на овај конкурс врло је слаб.

УКИНУТА ДИСЦИПЛИНА

Веслачко-пливачке утакмице које су под именом «Конвој» биле у моди код Англосаксонаца, сада су укинута као опасне по живот и некорисне. Место тога уводи се пливаче на греди, плут и даски. За овај нови спорт впада врло велико интересовање.

Нове књиге

«Совјетско Хришћанство» — филозофско дело мистер Џонсона, кентербериског декана — које је направило велико откриће у области религије и у коме он тврди да су сви становници Совјетске Уније хришћани.
«Химера» — роман од Молотова. У роману аутор приказује љубав романтичарски расположеног средњошколца Џугашвила према песникињи Винстонки, која га је опчинила својим песмама...
На крају, после пада и усхићења долази ипак велико разочарење. Роман је имао врло велики успех у Унији...
Друг Харлекин — роман у стиху, у стилу ренесанских јунака, од В. Черчила. Главни јунак ро-

мана је Џугашвили, који својим делима побуђује смех.
«Будимо искрени» — филозофско дело из области Етике од Франклина Рузвелта — у коме он саветује људима да буду искрени.
Изгледа да дело није имало неки нарочити успех...
Језиви доживљај — приповетка једног Јенкија, настрадаог код Дијепа, са најубедљивијим мотом: «То је био најјезивији доживљај у мом животу». Целог свог живота нећу моћи да га заборавам...
Милијарде на дну мора — роман од Доналда Нелсона, шефа за ратну производњу С. А. Д. са главном темом: подморнице су страх и трепет за нас.

НАШЕ...

Радио Лондону

Преварама твој је обележен траг
Ко год те је слушо — однео га враг
Многе унесрећи твој сиренски глас
Сад се цабе мучиш, залуд ти је зов
На будале твој је, још упућен лов
Ал' и теби иде већ суђени час.

"Роговјутица"

Ви „новости“ увек све из „прве руке“
Растурате разне. Не брину вас муке
И невоље браће и народа свог!
Сад пљуните једном и реците доста
Стрпљења народног врло мало оста
За роботу штетну казниће вас Бог.

Жукову

Ти предиваш стално из шупљег у празно
А по поразима свет за тебе сазно
Од бежања силног ти изгуби плундре
Уморан од лажи, сад ти машта кенка
И славни си ортак друга Тимошенка
Сада спремаш прве за сибирске тундре.

СА АНТИКОМУНИСТИЧКЕ ИЗЛОЖБЕ

У врзином колу

— Знаш ли разлику између нас, грађевинских зидара и слободних зидара?
— ???
— Разлика је у томе, што смо ми зидари, а они упрегли комунисте да руше.

...БОДЉЕ

„Левитарима“

Од играчке ваше направи се плачка
Па је крајње време да се стави тачка
И бушкању вашем нека буде крај
Ком код своје браће доста добро није
Тај нек' се у кућу као пуж забије
Ил', нека се сели у «црвени рај».

БАЛАДА

Џугашвили

Погледај ван где киша пада...
Душа ми пуна патњи и јада,
Јер моја војска страшно страда
Пакао је код Стаљинграда...

Ах, што нисам само даље!..
Што ми тај лажов помоћ не шаље!
Чему те лажне и празне речи,
Кад бол је сваког часа већи!..

Погледај ван где киша пада...
Са њом одлази задња нада...
А душом само страх влада...
Мира, спокоја немам ја сада...

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ РАВАЈЛО на раду

— Тата, да ли знаш ко је тукао Картагињане!
— Не знам, сине, нисам још читао спортске новине...

— Је ли господин вегетаријанац!
— А, не, ни говора, ја сам чистокрвни Нишлија.

напоковаше ми неки Душмани да сам бијо скуп и досипо Воду у млеко. тамо нагази на лепо друштво све неки капуташи и Мустре што Оће преко леба Погаче па раде испод руке и пљачкају овај гурави народ а има ги и такви што су носили Аброви и варали бели свет. скупили се што каже народ скоца и конопца и сваком утрапише по Ашов. ја огуглао да вучем ки сивоња јер и у селу мора да се запне па радим ка ништа а капуташи ударили у нићар па оће да се извукују ал један бата подвикну нема бре

врдаће и госпоцка измотација већ има да се пљуне у шаке. Један што продавао фалцификован плавни камен увезао главу с пешкир и Само кука а Други што је продавао дрва по две хиљаде оће да иде на докторску физитацију Ал ништа ги не Поможе и они Добише ашов а Земља од суше Проклете тврда ки камен Па милина једна. радимо ми тако Пет дана а они све забушавау па се ја Наљутик и одо до једног чувара Па му велим пускајте ви мен из ото друство Ово су све забушанти а њих попритегни Па да видиш како ће да се Ради. У Том истече моја казна и ја изађем а они капуташи Остадоше да риљау. Посветила му се вала ко измисли тај кулук да мало и госпоцке Руке ведну како ашов пуља. а сад Сам видијо да

нема више протекције и Обашка ми је мило што и цифили мора да засучу рукаве а не да седе по меане у радни дан и дангубе и Само Воде пулитику а све Пуца по геачку грбачу. оно Јес да и у село има готована Ал брате и они мора Да озноје лећа због зашто брез муку нема леб и зарада. кад је рат Има сваки да Осети а не да неки праве Паре а други муче муку. а сад у здравље одок да помузем млеко и да ви донесем ал брез воду. оћу две ми очи.

ваш равајло.

Муке господина Симе

Газда Сима је проживео у браку са својом Перком пуних двадесет и две године и двадесет и седам дана у највећој љубави и слози. Нису се просто споречкали. Оно што јест, јест, то и није била лака ствар, јер Сима и кад би хтео да противречи није могао доћи на ред јер његова Перка није затварала уста. Није господин или газда Сима (он је био апотекар у недејству и по томе је био господин али је имао и петокатницу па је био и газда) био једини који од госпа Перке није могао доћи на ред. Сви станари његове петокатнице брали су кожу на шиљак кад Перка изађе на степениште и оспе паљбу.

Чак и госпа Цана распуштеница, која није била велики кицош, морала је да се повуче с бојног поља када Перка пусти у саобраћај своју тешку батерију и спомене Перу адвоката и Мићу кафецију.

Елем, живели тако Перка и Сима да им цео свет завидео (до душе више су завидели Перки него Сими) кад ових дана, у саму зору, грмну госпа Перка из свог кревета:

— Симо, еј Симо!
— Ко је? Шта је? — мрмљао је буновно јадан Сима али га одрешит глас његове Перке брзо доведе свести.

— Решила сам да од данас не пушиш... — поче Перка свечано свој говор.

Сима се за час пробуди и скочи из кревета.

— Зашто побогу? — поче да се буну.

— Немој да гњавиш и да кукамавиш. Казала сам и квит. Нећеш више да пушиш зато ми одмах предај табакеру, упалач и муштиклу.

Сима се покуњи и покорно предаде све пушачке реквизите а Перка настави:

— Видиш, нама женама забрањено да чекамо дуван а од твога следовања нема за нас двоје. Једно од нас мора да остави дуван, а кад је већ тако, онда дуван мораш оставити или нећ, ваљда, дозволити да ја оставим дуван. То нит' гуди, нит' гудало вади. Не могу без дувана, па квит. А ти си мушко па трпи. Лепо вели пословица: На мучи се рађају јунаци. Зато нећ од данас твоје следовање да предајеш мени. А немој да те баво надари да ми укајшариш неку цигару. Ти знаш да код Перке нема шале...

И тако је јадан Сима прешао у непушаче. Ал прекјуче, поранила госпа Перка у вешерницу, где је хтела да кува пекмез а кад тамо има шта да види: Сима сео на шамлицу и пуши. Сав се

Бркни и чекмеже

Зима је на прагу
Прилика се пружи
Да се свако од вас
Савести одужи
Ал' од себичњаштва
Откинути вреже
Сваки од вас мора
Бркнути у чекмеже.

растопио од милине па и не чује јадник кад Перка уће.

— Откуд ти дуван? дрекну Перка на њега и оте му пикавац из уста па га почела разгледати као прави Шерлок Холмс.

— Знаш, Перка, — извињава се Сима — ја сам купио пакло „савског“ онако испод руке...

— Дај овамо — командује Перка. Сими се смучи.

— Е? Не дам ти, вала, макар изгнули.

И изгибоше... Једва их развади комшилук. Сада Сима рамље на леву ногу а госпа Перка, на сред чела, чворуга ко орах...

Ал' Сима пуши и даље а Перка је оставила дуван. Каже шкоди јој...

Као што је познато чувени српски књижевник Љуба Ненадовић, школовао се у Немачкој у којој је већ било примењено много изума о којима се у тадашњој Србији још није имало појма, ни у варошима а још мање по селима. Тамо су већ по рекама пловили пароброди а вароши биле повезане телеграфом. Вративши се из Немачке Љуба оде у своју Бранковину. Чим се сазнало за његов долазак сакупнише се готово сви сеоски домаћини да би видели „Протино дете“ а и да би чули чега по свету има новог.

Упитан за новости у Немачкој Љуба им је лепим народним језиком почео причати како изгледа најновији изум — пароброд.

— То вам је изграђена као једна велика двоспратна кућа, са више одељења. Она има под собом точкове па плови и уз реку и низ реку, без весала.

Сельаци се ишчуђаваху и питају:

— Има ли још чега новог?

Љуба им даље почео описивати телеграф:

— Има тако једна соба, у њој велики сто са извесним справама а одатле затегнута жица рецимо до Београда, опет до једне такве

собе, где се опет налази један сто са истим справама. Па сад ако треба да што јавим коме пријатељу у Београд ја напишем то на хартију и предам господину који седи поред стола. Он узме моју хартију, чита и прстима куца на тој справи. Док овај откуцава, рецимо одавде из Бранковине, моју поруку, онај други господин за истим столом у Београду прима тачно сваку реч и одмах шаље ономе мом пријатељу. Тако може вест стићи коме желите у Београд или у које друго место.

Сельаци ћуте, испод ока се значајно згледају, смичу раменима и сумњиво врте главом. Љуба пита шта има код њих ново. Они једва, кроз зубе, са уздржавањем одговарају. Сада се и сам Љуба зачуди толиком неповерењу. Али, све му ускоро постаде јасно, јер га један његов блиски рођак, иначе стари и угледни домаћин, дискретно повуче у страну и рече:

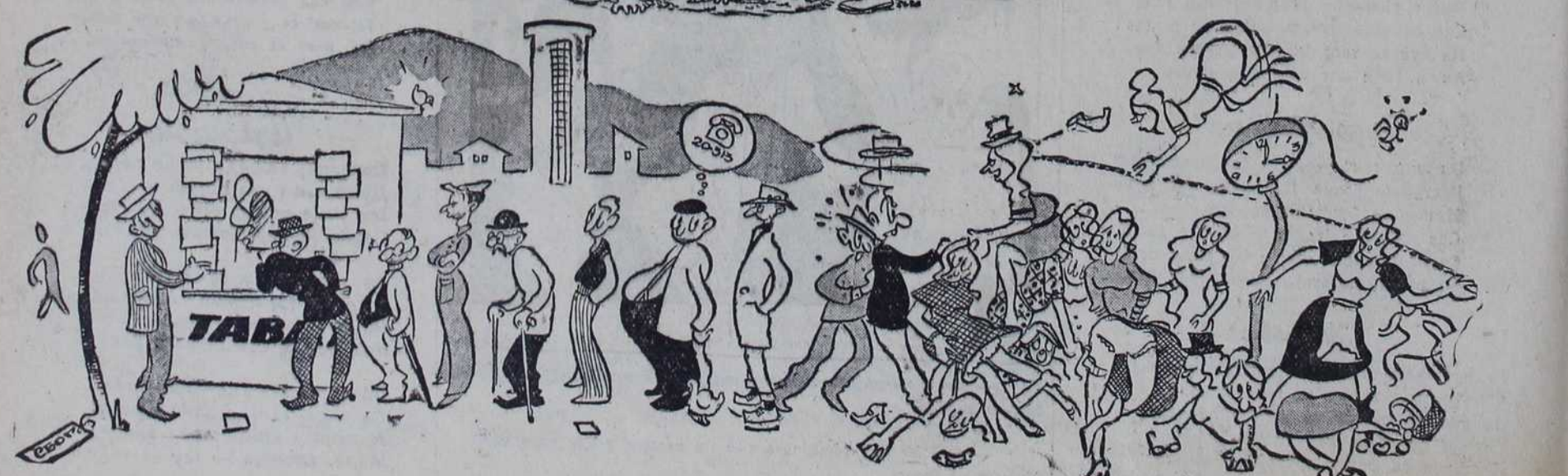
— Љубо синовче, немој, славети, овакве ствари више причати пред сельацима. Они и онако вел да се Протин син много проскитао, а сада ће мислити да си се и пролагао или шенуо памеху.

Без жена је ко њо лоју а са њима ко у боју

Кад и жена држи ред
Све мушкарце гуши јед
За хлеб, дуван па и дрва
Жена хоће да је прва
Ип' се свађа, ип' се гура
У реду је увек бура
Ту се бије, свађа, псује
К'о што слика показује.

А сад поглед доле баци
Кад су сами све мушкарци
Без гурњава и без свађе
Сваки своје место нађе
А чим женско време стигне
Урнебес се прави дигне
Гурају се, цичу, гачу
Људима на главу скачу.

ШАРЕНА СТРАНА

Ударци судбине

— Често сам се већ чудно, вашем црвеном носу! Како је дошло до тога да вам је тако црвено!

— Е, мој, живот ми је нанео много тешких удараца!

— Тако, а зар увек баш по носу!

Бодљикава козеруја

За наше даме почетак јесени обележен је једним тужним догађајем који је у њиховим редовима изазвао праву буру од револта. Замислите, нашао се неко да им одузме првенство и да их врати за двеста година унатраг. Таман се жене разбашкариле и осилиле, почеле да носе панталоне, да пуше и да псују, а неко се умеша и поквари цео ред ствари.

На дан 23 септембра, у реповима за дуван, жене су заиста биле реп а мушкарци глава. Тако је уосталом и Бог оставио, тако пише и у Светом Писму а тако су радили и наши дедови и ђеви. Ал' дође ново доба и као на неким удешеним тркама — као да је не дај Боже била умешана нека Нада, — аутсајдери, то јест жене, избише напред и — добише трку. Особито су код нас, за последњих двадесет година, жене играле отсудну улогу. Оне су унапређивале, смењивале, отпуштале, доводиле до банкротства и до богатства. Око њих се све окретало и онда није чудо што су репови повели ствар и дове-

ли је у састојаније. До душе, те наше првакиње биле су у мањини ал' су, брате, биле у моди. Све их је живо копирало и угледало се на њих, па им је било лако да зуму хук, јер већина жена није хтела да се истиче и меша у њихов посао, гледале су само своју кућу и зато их „виши сталез“ није много зарезивао.

И све је ишло тако до последње равнодневнице која поравна наше даме — пушаче и врати их у последњи ред. Да сте видели ону радост на лицима мушкараца и оно њихово ребрење док су жене вириле из разних хошкова да се, тек пред вече, стидљиво појаве...

Говори се да је ова мера против већ идућег дана донела корисне резултате. Нигде код келнера и „испод руке“ није било цигарета. Као да их је неко, чаробним штапићем, избрисао. Да ли је то проста случајност или има неке везе, не бих се могао заклети, ал' тако причају. А биће да нешто има јер ја у чуда не верујем...

Увек спреман

— Пре него што вас прегледам слободан сам да вас упитам шта пијете?

— О, како сте љубазни, господине докторе! Па, кад баш нудите, може једна чашица ракије.

Кућни рибњак

— Ђоко, па ти си заборавио да затвориш славину у купатилу!

Кладушко се да сте већ чарма обај биш

У вашу главу

Један паметњаковић, омален човек посвађа се једном са неким горостасним празноглавићем.

— Ако не укутите, богами ћу вас стрпати у мој џеп! — Запрети дугајлија празноглавић.

— А зашто баш у џеп? Боље стрпајте ме у вашу главу, ту има више празне места! одговори мали паметњаковић.

— Јовић и Царић сретну се.

— Реци ми, упита Царић, шта радиш ти уствари? Имаш ли посла?

— Имам. Тругујем старим намештајем.

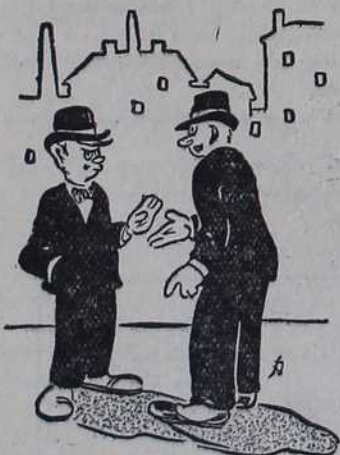
— Јеси ли већ много продао?

— Не, за сада само мој сопствени...

— Може ли и пријатељ да буде непријатељ?

— Може! На пример — кућни пријатељ.

Паметнији коњи

— Ти кажеш да су коњи савршенији од људи. Како то!

— Е, видиш, када се људи трајају, коњи се не скупе да их гледају и да се кладе на кладоницама.

Жена: Доста ми је, морам да тражим развод брака.

Муж: Баш си досадна, увек имаш нешто да тражиш.

Рекордер на лечењу

Лекар: — Забога, ви имате 42 степени температуре!

Пацијент: — Свега 42! А колики је светски рекорд!

Директор опере: Млади пријатељу, могу да вам кажем да је ваша музичка драма, коју сте ми прошлог месеца предали, приликом свог првог извођења доживела огроман успех.

Музичар: Моја опера! Забога, па када је извођена?!

Директор опере: Пре четрдесет година.

Директор опере: Пре четрдесет година.

Досетљиви хармоникаш

Жандарм прилази хармоникашу, који седи на тротоару и каже му:

— Пратите ме! — Редо, господине нареднице, шта желите да павате!

Судија (који је ћелав): Ако су искази сведока заиста тачни, онда ваша савест мора да је црња од ваше косе.

Оптужени: Ако би смо савет оцењивали по коси, господине судијо, онда неки људи уопште не би имали савести.

Да ли је то твој потпис?

Судија: — Да ли је овој твој потпис?

Сељак: — Не би рекао.

Судија: — Погледај мало боље и реци по души, да ли је то твој потпис?

Сељак (загледа): — Неће бити.

Судија: — Али ако се ипак докаже да је то твој потпис, а ти одричеш биће зло с тобом.

Сељак: — Е па шта ћу му. Не могу ништа силом.

Судија: — Ево ти перо и хартија. Напиши ту твоје име, па ће се онда видети какав ти је потпис.

Сељак: — Ама забога и по богу господине, — па ја не знам писати.

— Каква је разлика између практичног лекара и једнога специјалисте?

— Па око 100 до 150 динара.

Дечја посла

— Ја не могу да гледам неку даму како стоји у трамвају...

— Ти јој понудиш своје место!

— Не, ја затворим очи!...

— Имам сјајан изум. Помоћу њега гледам.

— А како се зове тај изум?

— Прозор.

Досетили се

— Не мрдај, Роберте, он нас још тражи!

Он: — Шта би ти о мени сада мислила када бих те пољубио?

Она: — А шта би ти мислио о лопову коме се пружа прилика да украде хиљаду динара, а он узима динар!

Нриво схватио

Судија: — Да ли сте ожењени?

Оптужени: — Не, господине. Ова чворуга на челу потиче од колца, којим ме је један пријатељ помиловао у кафани.

— А ако се одрекнете дувана и алкохола доживећете седамдесет година.

— Доцкан, докторе, ја имам седамдесет пет!

— Замислите, моја жена издржи под водом без дисања читав минут.

— То није ништа. Моја жена кад говори издржи без дисања читав два сата.

У радњи

— Хтео бих једне ципеле од крокодилске коже. Само, јесу ли непромочиве?

— Па разуме се! Иначе би вода улазила крокодилима у трбух.

— Господине, ви сте ме назвали идиотом. Дужни сте да ми одмах дате објашњење...

— Врло радо! Идиот означава човека који је хронично оболео од једне нарочите болести, која је карактеристична по томе што онај који пати од ње задоцњава у просушивању. Јесте ли сада задовољни?

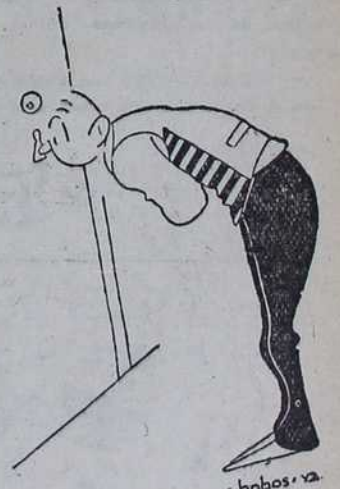
— Од чега ти је отекло око?

— Железничка несрећа!

— Како!

— У тунелу сам забуном, место своје жене, пољубио другу...

Слуга

— Како може само да буде тако радознала! Ено тамо седи госпођа и чита господинова писма.

Ако му успе

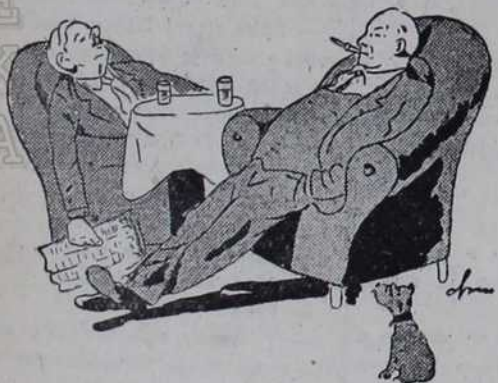
— Господин директор неће да вас прими. Имам наређење да вас избацитим.

Научиће нешто

— Шта, господине професоре, мислите о гласу моје кћери? Да ли може нешто учинити?
— Како да не! За случај неког пожара она може да виче у помоћ!..

Разговор с оне стране океана

— Баш читам у новинама да су девојке и жене потрошиле последњих година трипут више новца него америчко војно министарство за наоружање.
— Па разуме се, кад више и освајају.

Сваке недеље ПРИЧА

ПРИЧА СЕ...

Чудно је како се шапутање преноси, како уопште настаје. И како лако постаје. И како расте док је у оптицају...

Да, то је чудновато, много чудновато.

Нађу се тако, на пример, два човека на улици у некој вароши. Један од њих каже: — Јеси ли чуо већ последњу новост? Пејић је нестао са једним младим кучетом Јовићевих!

— Шта кажеш? одговори други. Није могуће! Само са једним кучетом? Не, ти не познајеш Пејића. Колико га ја познајем, он је понео свих шест кучића!

— Можда су били шесторо, — рече први човек. Ја сам чуо, да је био један; али је врло лако могуће, да их је било и шест. Сем тога — ко би украо једно младо кученце?

И човек број два иде даље улицом и сретне неког трећег човека, задржи га и каже му:

— Јеси ли већ чуо о Пејићу? Кажу да је украо десет кучића од Јовићевих и да су му већ у трагу.

— Ама, шта кажеш! одговори трећи човек. Јели то истина?

— Сасвим сигурно, одговори други.

Тада пође човек број три даље улицом. Пошто је прешао сто матера, наиђе на четвртог, кога задржи.

— Јеси ли већ чуо о Пејићу? — Пејићу?

— Да, ти знаш Пејића?

— Ах, Пејића. Не, шта је било с њим?

— Он је све кучиће код Јовићевих покупио и побегао из вароши!

— Јели то тачно?

— Сигурно, баш сада су приметили.

— Но, за мене то није никакво изненађење.

— Није ни за мене.

— Моје мишљење је о свему томе да је Јовићева жена крива у целој тој ствари.

— Знаш, и ја то мислим.

— Она га је стално позивала, иначе он не би заволео псе.

— Сигурно, тако је и било.

— Када само помислим како су жене слепе и лакомислене...

И човек број четири оде на пошту, где сретне петог.

— Јеси ли већ чуо о Пејићу?

— Нисам, а шта је то било?

— Он је украо!

— Пејић?

Г Па, да. Кажу да га је на крају наговорила жена Јовића.

— Но, то сам и очекивао!

— И ја то кажем.

И човек број пет оде и нешто даље сретне шестог човека.

— Јеси ли већ чуо целу ствар о Пејићу?

— Не. Да ли се нешто догодило?

— Догодило? Па зар ти не знаш?

— Не знам, шта је било, причај ми!

— Укратко, провалио је стан код Јовићевих, покупио све ствари од вредности и с њима побегао из вароши.

— Зар је то могао Пејић да уради?

— Да, Пејић, главом.

— Па, то је страшно!..

— Али то још није све. Круна свега је у томе што је Јовићева жена Пејића у томе помагала!

— Ма шта говориш. То значи да су дошли до масних пара, јер Јовић има увек код куће по десетак хиљада динара.

— Ја мислим да је имао и двадесет хиљада.

— Може бити.

И човек број шест пође својим путем и наиђе на познаника број седам.

— Знаш ли шта је ново? О Пејићу? Ниси чуо?

— Украо је Јовићу педесет хиљада динара уз помоћ његове жене. Лепа ствар, зар не?

— Врло лепа!

— Шта кажеш ти на ово?

И тако иде глас по вароши без одмора и мира.

— Пола сата после тога, како је Пејић нестао са кучетом Јовића, свега пола сата иза тога — уђе госпођа Сатић код госпође Мијић и рече:

— Јеси ли чула, да је Пејић украо из Јовићеве касе сто хиљада динара. И тада је побегао са Јовићевом женом?

— Ма, то не може бити!

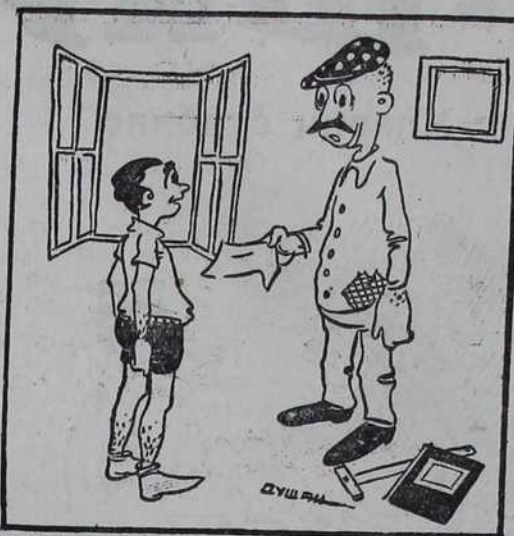
— То је сигурно, као што ја овде стојим.

— Но слушај, нешто слично се могло и очекивати!

— А шта ти мислиш?

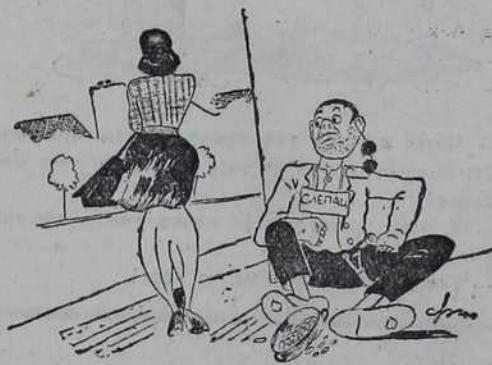
— И ја мислим исто. И цело време сам мислила о томе...

Незгодан пример

— Знаш ли ти да је покојни Пашић у твојим годинама био најбољи ђак у разреду? А ти си нанизао саме двојке.

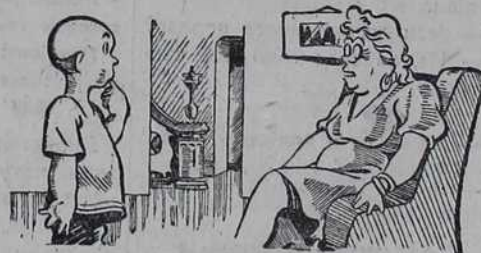
— Вероватно, тата, али је и у твојим годинама био претседник владе.

— Ох, и поред најбоље воље не могу остати слеп поред оваквих ногу.

Модел: — Господине уметнице, извините, случајно сам испустио!..

— Бабо, зашто ти спаваш у кокошњцу!
— Ја... у ко...кокошњцу, како то!
— Јесте, баба, мој тата каже да ти увек рано, као кокошка лежеш.

Лану вас кад кану...

Спикер: Имам задовољство...

Фризер: Господин ће одмах доћи на ред...

Домаћица: То ме ни мало не замара...

Глумица — почетница: Ах, толико је заморно то делење аутограма!

Вереник: Све ће бити како ти желиш...

Ташта: Ја се принципијелно не мешам у живот моје кћери...

Мајка: Питај оца, он зна све...

Бранилац: Господо судије, кад не бих био убеђен у невиност свога клијента, не бих био овде...

Пред телефонском кабином:

Разговор ће трајати само пола минута.

На балу: Нисмо имали намеру да дођемо.

Зубни лекар: Ни мало неће болети.

Отац: И ја никад не кажем да ми неко јело не прија.

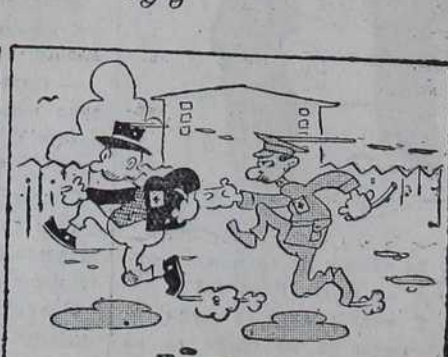
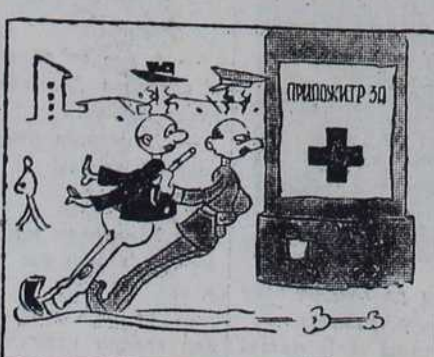
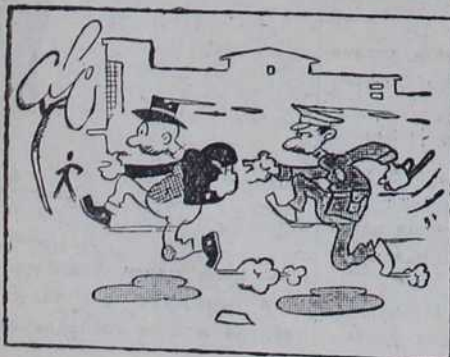
Заљубљени: Непријатан је тај човек...

Дебела дама: Хвала, ја једем врло мало...

Пријатељица: Како дивно опет данас изгледаш...

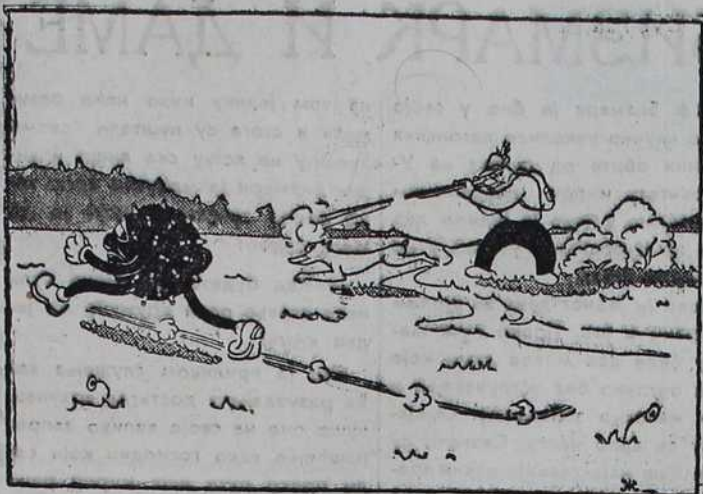
Уредник: Не брините, ваш чланак ће бити објављен у идућем броју.

ЛОПОВ ЈАД И РЕВНОСНИ ЖАДА

Како мам **Тершица** замишља...

...МИНОЛОВЦА

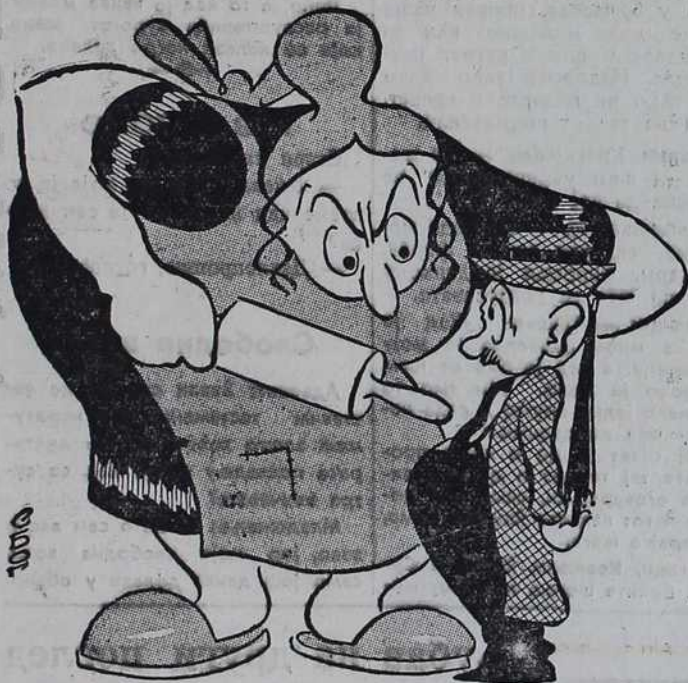

Кроз наше друштво

— Знаш ли како ми се не иде код њих у гости?
 — Не иде се ни мени. Али кад помислим како ће се радовати што нисмо дошли... — ипак више волим да одемо.
 — Мила, ја вас волим и молим да ми budete жена.
 — Да ли сте већ говорили о томе са мамом?
 — Јесам... Али пре двадесет година... Јер тада вас нисам још познавао...
 — Ова Мица има велики језик. Замисли причала је о мени невероватне лажи.

— Морe буди срећна што није причала само истине.
 — Замислите моју несрећу. После две недеље враћа ми се жена с пута!
 — Заиста непријатно... А кад је отпутовала?
 — Сутра путује...
 — Ђерко, био сам на изложби слика. Један акт невероватно личи на тебе. Просто ми се следила крв у жилама. А теби?
 — Па... тато, атеља је био загрејан...

За једну једину реч

— Још једна реч, Мико, и ја сам удовица!

Мали огласи

Изгубљено прасе на путу од Славије до Цветног трга, јокширске расе, бело и кудраво. Носи сребрни ланац око врата, а одзива се на «Мими». Поштен налазач, уз добру награду, да се јави модискињи Јели на Славији.

Купујем једног пса Добермана, чисте пасмине. Писмене понуде на Боку, баштована, у село Рипањ.

Купио бих модерну вилу, у отменом крају Београда. Може и са целокупним намештајем и да има бар пет соба, купатило, свињац и кокошарник. Плаћам до два милиона динара у готову. Понуде на газда Миленка, сељака из села Кусадка.

Продајем или дајем у замену за једну краву, модерну спаваћу собу у стилу Луја XVI. Понуде слати на Арсу, Палилулска пијаци.

Испретурани огласи

Есцајг за 12 особа тражи отмен господин — са стварима у центру — првенствено околина Боровог парка или Чукарице.

Хитно тражим стан од 4 месеца мушко дете дала би га на чување са 120 басова и 3 регистра.

Каса Вертхајм бр. 3 са плецем у Пеке Павловића улици. За упис понети собом крштеницу кес и пријаву од стана.

Ортака тражим — за издавање у новој згради — првокласан проналазак — у разним крајевима Београда.

Удовица, здрава, интелигентна — и роло ормана више комада — уз месечни обрачун.

Тешка дужност

— Лако је теби, а ја имам лиферицију спонова...

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

Епохалан проналазак

Један сталан путник београдских трамваја измислио је једну направу која је устању да путнике избацује кроз једну цев, директно на улицу. Применом тога проналазак путници ће, ваљда, сачувати дугмета на капутима и мање ће излазити изгужвани.

Норисна примена

Травњаци по улицама, који су замишљени као зелена површина, у колико нису изгажени још пре неколико година, сада служе врло корисно београдским домаћицама за напасње живине.

У духу традиција

Радови на регулацији трга «Славије» далеко су одмакли али ће прве јесење кише ипак направити блато, тако да не постоји опасност да ће бити оскудице у нашем традиционалном благу.

Хоће да проба

— Немо' господине прстом у та' кајмак.
 — Па хоћу само да пробам...
 — Мани пробе. И Енглези 'гедеше скоро да пробају па...

Не чудите се...

— Да ли постоји страшнија реч од речи «алкохол»?
 — Постоји «жеђ».
 — Како можеш да се ожениш тако ружном девојком?
 — Лепота је пролазна, а мираз и имање на селу са стални.
 — Од чега ти живиш? — пита судија једног џепароша на суђењу.
 — Ја од ручног рада, госин судијо!
 — Да ли се ваша деца бринула о вама за време ваше болести?
 — Како да не! Чак су ме осигурали.
 — Боже, Мико, па ти пијеш већ седму криглу пива!
 — А шта би ти хтела? Да после шесте одмах пијем осму?

Из Централe за гвожђа и метале

Саопштење. — Овим се саопштава грађанству да је гвожђарска фирма «Северно ледено море» добила ових дана неограничену количину старог гвожђа и других метала. Заинтересована лица могу се и без дозволе Централe за гвожђе и метале снабдевати гвожђем и другим металима код горње фирме.

Из Централe за дрво и угаљ

Пажња грађанству. — Купони за дрва неће се издавати Совјетској Унији јер она располаже великом количином дрва тако да јој већ сасвим и под ногама гори.

— А шта да ти купим за рођендан, драги мужићу?
 — Ништа. Немам пара.

— Купам се, купаш се, купа се, које је то време!
 — Сигурно субота увече!

Песнику — Чачак. — Перо у трње па се маши будака и ашва. То ти више лежи.

Родољубу. — Мање говори и мање излази на корзо, па ћеш уживати више угледа.

Стевици — Ваљево. — На нашем листу пише: штампати или у корпу бацати. Чим није штампано, значи да је оно друго.

Ђоки мазалу. — Сликe смо примили. Одличне су зато их нећемо објавити. За тако велике таленте наш је лист кратак.

Г-ђа Мими. — Само они којима није чиста савест, мисле да се на њих односе наше шале и песмице.

Државнику. — Само онај који не мисли на себе има право да очекује признање. Себицњацима и кукавицама је одзвонило.

Пророку после Христа. — Наставите своје мезе. Не мешамо се у јеловник.

Прилагачи за хумане сврхе

Сабирна акција је завршена и ми објављујемо последњи списак прилагача:

Газда Јова: Неплаћену порезу за своје три палате.

Бивши биргермајстор: Неизвршен план о експропријацији.

Мама урбаниста: 206 планова за уређење Београда.

Главни уредник: Теодор Докић.

Власник и издавач «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа: Штампарија «ЛУЧ».

Госпа Мара: Костим амазонке и шоферски комбинезон.

Н. Н. уседелица: 19 тегли провредлог ајвара од паприка.

Божа, директор: Ашов и лопату.

Никола, банкар: 1707 протестованих меница.

Саша, адвокат: своје уверење о покварености друштва.

Пера, пензионер: Сав вишак од пензије.

Доктор Милутин: Своју зареду из ортаклука са дрвима.

Мица, добротворка: Списак чајанки и журева који нису одржани.

Мане и врлине блиске јесени

Женске вести

Женска посла

Срећан заљубљени пар седи у соби и разговара.

— Да ли су твоји родитељи пристали на нашу веридбу, драга?

— Тата још ништа није рекао, а мама чека док он нешто не каже да би имала могућност да му противуречи.

Пакосна пријатељица

У фоајеу биоскопа »Јадрана« пре почетка претставе разговарају две пријатељице:

— Јуче ми је Пера казао да сам толико слатка да би могао да ме поједе.

— Па да, ја сам му увек говорила да воли простачка јела!

Собарица: Кад жели господин да га пробудимо изјутра?

Гост: У девет, мачкице, и то једним врућим пољубцем.

Собарица: Молим лепо, рећићу портиру.

После измирења жена каже мужу:

— Ја мислим да си ми ти све опростио и заборавио!

— Да, али те молим, да ти не заборавиш да сам ти све опростио!

— Замислите, моја жена је у стању да остане без предаха два минута под водом!

— Није то ништа! Моја жена је у стању да говори без предаха два пуна сата!

— Свакога дана моја вереница захтева од мене да оставим по нешто: прво дуван, па карте, па кафану, па тако непрестано.

— И најзад?

— Најзад сам оставио и њу.

Жена и љубав

Верност је код жене често у младости страх од мужа, а у старости страх од љубавника.

Жене радо говоре очима, јер на тај начин могу много да кажу, и да увек откажу.

Женина љубомора често ствара нове хаљине и шешире.

АМЕРИЧКИ РАЗГОВОРИ

— Знаш ли ти какав је генерал Мак Артур?
— Знам, генерал бежаније.

Плажи

Прође ти сезона
Ко ће прат' образе!
Ниси сад у моди
Јер санке долазе

Ал' санке и плажа
То су ствари близне
И лети и зими
Може да се клизне.

Све почело да шпекулише

— Је ли, Лазо, шта ради ова крава?
— Зар не видиш да је и она окренула наопако — меша воду у млеко.

БИЗМАРК И ДАМЕ

Гроф Бизмарк је био у своје време научио неколико летонских језичких обрта од колега на Универзитету и при повременим путовањима и тако је једном две даме из Курландије утерао у не баш мали страх.

Седео је једног дана за столом у кафани и јео. Преко пута њега су биле две младе даме које су се потпуно без устручавања и врло живахо забављале. Смејале су се врло често. Свакако су на не баш најласкавији начин претресале друштво за столом и по неким знацима искусни дипломата разабра да је он био леобични предмет њихове пажње. Разумео је само толико да је језик био летонски. Даме су сматрале за потпуно сигурно да их

на том језику нико неће разумети и стога су пуштале своје хумору на вољу све више и више Бизмарк је међутим врло тихо рекао пријатељу који је до њега седео:

— Кад будете од мене чули неке стране речи пружите ми један кључ?

Кад је приликом служења воћа разузданост достигла врхунац, чуше оне на своје велико запрепашћење како господин који седи преко пута њих мирно рече своје суседу:

— Дод ман то атлегу! (Дај ми кључ!).

Овај пружи свој кључ, а — даме, све ужарене скочише са столица и заглавише врата.

ТЕТКА РОЈКА одговара

Кокки. — Ако хоћете да сачувате руке од штедњака, Ви немојте кувати и прати судове. Од Вас зависи шта ћете сачувати: руке или стомак.

Анкици. — Крем за ноћ не постоји пошто се сад ноћу не излази, а за дан је најбољи овај крем: 2 литра кишнице, 100 грама сапуна у праху и 1 грам мирисне есенције. То све скувати и затворити у већу флашу и три пут дневно прати лице. После тога лице избрисати и премазати соком од краставаца.

Чика Перн. — Постоји лек али је скуп и тежак. Устати свако јутро у 5 часова, попиту чашу хладне воде и пешке ићи до Топчидера и одмах натраг преко брда. Издржати тако седам дана. Ако не паднете у кревет, значи да сте се подмладнили.

Лилики, Крагујевац. — Не шетајте са њим у „шумарице“ па ће више да вас цени.

Црномањастој. — Од седе косе има сигуран лек — фарба. Усталом, фарбање је данас у моди па шта се устручавате.

Милици. — Пишете »Кад је био са мном оговарао је моју другарицу, а кад је био са њом оговарао је мене. Ми смо то признале једна другој и сада не знамо шта да радимо.«

Мој савет је да и даље продужите тај терцет и да наставите са оговарањем, само још додајте и то: кад сте Вас две саме, оговарајте њега.

Олгици, Ковиљки, Брани и Софији. Волите шетње по Кошутња-

ку, ви моје слатке мале матуранткиње..... Али, децо, ја вам не бих препоручила да шетате саме, јер позната вам је прича о црвенкапи.

Полоти. — Ваш темперамент врло је бујан и дошао је до изражаја у биоскопу после познанства са њим...

Само пазите, да не дође до изражаја на другом месту.

Тоши пензионеру. — Е, мој стари друже, тужан си, велиш. Жена ти се враћа из бање... И твоје офанзиве и тумарања престају... А пријао ти је »бело-удовачки« живот... Хе, хе, хе!

Лепо је то кад је каква моћница распуштеница сурогат жене, која се налази негде далеко.

Из школе

Стара наставница:
— Јелена, реци ми, које је то време кад кажем — ја сам млада?

— Давнопрошло, госпоћице.

Слободна воља

Адвокат: Звали сте ме да саставим тестамент али неразумем зашто хоћете да ми диктирате последњу вољу, кад се сутра венчавате?

Младожења: — Зато сам вас и звао, јер моја слободна воља само још данас долази у обзир.

Изненадила мужа

— Замисли, у року од пет дана, док је мој муж био на службеном путу, научила сам да кувам три јела...

— Па да ли се твој муж изненадио?

— Не знам, није стигао да ми каже, јер је истога дана понова отпутовао.

НАЈБОЉИ ЛЕК ПРОТИВ БРИГЕ И ТУГЕ
РАЗБИБРИГА И РАЗОНОДА
ЗА ДЕЦУ И ОДРАСЛЕ
„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ“

Изишао је из штампе и може се добити код свих продаваца и ревизора новина. Пошто је штампан ограничен број примерака, овај Алманах **ТРЕБА ОДМАХ ПОРУЧИТИ КОД »ПРЕСЕ«** ВЛАДКОВИЋЕВА 8.

Љубав на други поглед

— Изненадила ме је веридба инжењера Томића. Је ли то била љубав на први поглед?
— Не! На други поглед!... Кад је угледао први пут, још није знао да је њен отац милионер...